

Ministeren

Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge-, Integrations-
og Boligministeriet

Udlændinge-, Integrations- og Boligudvalget har den 21. juni 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 737 (Alm. del) efter ønske fra Johanne Schmidt-Nielsen (EL) til udlændinge-, integrations- og boligministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 737:

Finder ministeren det retssikkerhedsmæssigt betryggende, at det i sager, hvor der i Flygtningenævnet foreligger en anmodning om genoptagelse af en asylsag, er den samme nævnsformand, som tidligere har stadfæstet Udlændingestyrelsens afslag, der tager stilling til genoptagelsesansøgningen, sådan som det er beskrevet i Flygtningenævnets forretningsordens § 48? Og finder ministeren, at en sådan praksis er forenelig med Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 24. maj 1989 i sagen Hauschildt mod Danmark (sagsnummer 10486/83)? I benægtende fald ønskes oplyst, om ministeren vil tage initiativ til at ændre nævnets praksis?

Svar:

Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Flygtningenævnet og Justitsministeriet.

Flygtningenævnet har oplyst følgende:

”Flygtningenævnet kan genoptage behandlingen af en asylsag, hvor der efter Flygtningenævnets afgørelse i sagen er fremkommet nye, væsentlige oplysninger af betydning for sagens afgørelse, som nævnet ikke tidligere har haft lejlighed til at forholde sig til. For en nærmere beskrivelse af Flygtningenævnets behandling af sager om genoptagelse henvises til formandskabets 23. beretning, 2014, kapitel 4.13.1.

Det fremgår af udlændingelovens § 53, stk. 12, at sager, hvor der er anmodet om genoptagelse af en afgørelse truffet af Flygtningenævnet, kan behandles af formanden eller en næstformand alene, når der ikke er grund til at antage, at nævnet vil ændre sin afgørelse. Bestemmelsen er udmøntet i § 48, stk. 1, i Flygtningenævnets forretningsorden, hvorefter formanden for det enkelte nævn tager stilling til spørgsmål om genoptagelse af behandlingen af en asylsag, når der efter indholdet af genoptagelsesansøgningen ikke

Dato: 26. august 2016

Udlændingeafdeling
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uibm@uibm.dk
Web www.uibm.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2016 - 7580
Akt-id 93056

er grundlag for at antage, at nævnet vil ændre sin afgørelse. Formanden for det enkelte nævn kan endvidere afgøre sager, hvor betingelserne for at opnå asyl åbenbart må anses for at være opfyldt. Endelig kan formanden for det enkelte nævn beslutte at genoptage en sag og hjemvise den til Udlændingestyrelsen.

Efter § 48, stk. 2, kan formanden for det enkelte nævn blandt andet træffe bestemmelse om, at en sag genoptages og behandles på et nævnsmøde af et nyt nævn.

Det er således formanden for det oprindelige nævn, der efter indstilling fra Flygtningenævnets sekretariat tager stilling til anmodningen om genoptagelse af en asylsag, mens det normalt vil være et nyt nævn med en ny person sammensætning, der tager stilling til sagen i tilfælde af, at sagen er blevet genoptaget til fornyet behandling.

Der er efter Flygtningenævnets opfattelse ikke retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved, at formanden for det konkrete nævn tager stilling til genoptagelsesansøgningen. Tværtimod sikrer denne sagsbehandling en korrekt og smidig behandling af sagerne, hvor den formand, der allerede kender sagen, kan forholde sig til, om genoptagelsesansøgningen indeholder nye væsentlige oplysninger, der kan begrunde genoptagelse. Det kan i den forbindelse oplyses, at Flygtningenævnet i 2015 har taget stilling til spørgsmålet om genoptagelse i 696 personsager. Heraf blev 94 personsager genoptaget.”

Justitsministeriet har oplyst følgende:

”1. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (EMD) afsagde den 24. maj 1989 dom i sagen *Hauschildt mod Danmark* (klagesag nr. 10486/83). Sagen vedrørte spørgsmålet om, hvorvidt det var i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventionens (EMRK) artikel 6 om retten til en retfærdig rettergang, at den byretsdommer, der pådømte straffesagen, ni gange havde fængslet klageren efter (nu) retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 1 (om ”særlig bestyrket mistanke”), og at dommerne i den landsretsafdeling, der pådømte ankesagen, flere gange havde stadfæstet fængslingskendelser i medfør af samme bestemmelse.

EMD udtalte generelt, at spørgsmålet om, hvorvidt en dommer opfylder kravet i EMRK artikel 6 om upartiskhed, skal afgøres ud fra en subjektiv test, hvorefter det skal vurderes, om dommerens afgørelse i en konkret sag har været påvirket af uvedkommende hensyn, og en objektiv test, hvorefter det skal vurderes, om dommeren uden rimelig tvivl også fremstår upartisk.

EMD fremhævede i den forbindelse, at det forhold, at en dommer forud for hovedforhandlingen har truffet bestemmelser om fængsling, ikke i sig selv bevirker inhabilitet til at pådømme straffesagen. Under henvisning til den

tætte sammenhæng mellem beslutningen om varetægtsfængsling (ud fra vurderingen af, om der forelå "særlig bestyrket mistanke") og afgørelsen i straffesagen fandt EMD dog, at der var mulighed for, at det kunne fremstå som tvivlsomt, om den byretsdommer, der efterfølgende skulle tage stilling til skyldsspørgsmålet, var upartisk. Der forelå derfor en krænkelse af EMRK artikel 6.

2. Hauschildt-sagen vedrørte en situation, hvor dommeren forud for hovedforhandlingen i en straffesag havde truffet afgørelser, der kunne opfattes som udtryk for en stillingtagen til skyldsspørgsmålet i sagen.

Formandskompetencen efter udlændingelovens § 53, stk. 10 og 12, og forretningsordenens § 48 (hvorefter formanden for det konkrete nævn har mulighed for at træffe afgørelse i sagen, når der ikke er grundlag for at antage, at nævnet vil ændre sin afgørelse, eller hvor betingelserne for at opnå asyl åbenbart er opfyldt) vedrører ikke en sådan situation.

Formandskompetencen vedrører derimod en situation, hvor der allerede – først i Udlændingestyrelsen og efterfølgende i Flygtningenævnet som sidste instans – er truffet afgørelse om, hvorvidt der kan meddeles opholdstilladelse til en person efter udlændingelovens § 7.

Den situation, der er omfattet af formandskompetencen, adskiller sig således afgørende fra den situation, der forelå i Hauschildt-sagen."

Jeg kan henholde mig til de ovenstående udtalelser.

Inger Støjberg

/

Morten Duus